

AJUDANT A VIURE

Emigrants i Església evangelitzadora

Fa poc més de 50 anys, el Concili Vaticà II recordava que «l'Església avança juntament amb tota la humanitat» (*Gaudium et Spes*, 40). És un repte ben explícit per a tots i cadascun dels seus membres que cal fer-lo vida i que es va traduir en l'esforç de molts cristians compromesos en la lluita contra les injustícies.

Més tard, el Sínode universal de 1971 sobre «La justícia en el món» va arribar a afirmar que «l'acció a favor de la justícia i la participació en la transformació del món es presenta clarament com una dimensió constitutiva de la predicació de l'Evangelí, és a dir, de la missió de l'Església per a la redempció del gènere humà i l'alliberament de tota situació opressiva» (cfr. Introducció).

els reptes a l'evangelització

És una presa de posició que no es perd en floritures: afirma rotundament que comprometre's en la transformació de la societat pertany a la missió de l'Església d'evangelitzar. No és una conseqüència, sinó una «dimensió constitutiva». No s'evangelitza per a després transformar la realitat, sinó que aquesta transformació social és ja evangelització, encara que no és tota l'evangelització.

Encara el Sínode universal de 1974 va estudiar més a fons la relació d'aquestes tasques de promoció humana amb l'evangelització i amb l'Església mateixa i, recollint els fruits d'aquella assemblea, el papa Pau VI situa l'evangelització en el centre de la vida i de l'actitud de l'Església, i fa consistir aquesta missió en la renovació de la humanitat: «L'evangelització —diu— és un procés complex, amb elements variats: renovació de la humanitat, testimoniatge, anunci explícit, adhesió del cor, entrada en la comunitat, acollida dels signes, iniciatives d'apostolat» (Cfr. *Evangelii Nuntiandi*, 24).

Així doncs, lluitar per un món més just és obrir el camí de l'evangelització, és ja evangelitzar, perquè és fer realitat —tot i que de forma incipient i germinal— aquella fraternitat a la que aspira el cor humà. Si el beat Joan Pau II afirmava que la persona humana és «el primer camí que l'Església ha de recórrer en el compliment de la seva missió..., camí senyalat pel mateix Crist» (Cfr. *Centesimus annus*, 53), ara Benet XVI ha volgut precisar que «tota l'Església, en tot el seu ésser i obrar, quan anuncia, celebra i actua en la caritat, tendeix a promoure el desenvolupament integral de l'home» (Cfr. *Caritas in veritate*, 11).

Celebrant el proper diumenge a les nostres comunitats la Jornada Mundial de l'Emigrant i el Refugiat amb el lema «*Migracions: peregrinació de fe i esperança*», cal fer-nos ressò de la dura experiència que viuen prop de mil milions d'éssers humans i mostrar-los la bondat de Déu que els fa costat amb la nostra acollida i ajuda fraterna sense discriminacions, afavorint i acompanyant la seva inserció integral en els nous contextos socioculturals que han de compartir.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Antonieta Mateus i Gorgues Directora del Col·legi Episcopal

Nascuda a Juneda d'una família nombrosa, l'Antonieta Mateus és doctora en Pedagogia i professora de la Facultat de Ciències de l'Educació de la UDL.

Antonieta, des de quan estàs en el món educatiu?

Des que vaig començar, als 16 anys, de monitora a les Colònies d'estiu comarcals. Sempre vaig sentir el desig de treballar amb infants! El camí es va anar dibuixant al costat d'altres amics i amigues quan vam iniciar un centre d'esplai. Després, va venir Magisteri i Pedagogia.

passa per formar persones, tenint en compte valors fonamentals: la perseverança, l'esforç, l'estudi, el treball en equip...

Quins han estat els teus mestres...?

Els meus pares. D'ells he après la fidelitat, l'actuar a consciència, el compromís pels altres i, sobretot, una fe sòlida manifestada en la vida. També, de bons mestres i bons companys i companyes de l'Episcopal, dels qui continuo aprenent.

Com a formadora de mestres, com veus les noves generacions?

Amb nous reptes. Confrontats amb la crisi, cal anar a l'essencial: potenciar tot el que ajudi els nens a ser forts, a saber trobar solucions creatives... L'Evangelí és sempre «novetat». Crec important oferir formació cristiana als mestres, per tal que ells la puguin, també, proposar als seus alumnes, tant de la pública com de la concertada.

Fa poc que el Sr. Bisbe t'ha anomenat directora del Col·legi Episcopal, com vius aquesta responsabilitat?

Amb gran confiança en els seus mestres i professors, pares i alumnes, monitors, sacerdots i personal no docent... És un Col·legi amb una gran implicació al servei dels alumnes. No ens manquen les dificultats, però cerquem fer-los-hi front en equip.

L'escola concertada, quina situació viu en aquest moment?

Volem oferir una educació de qualitat que doni resposta a les grans qüestions humanes de recerca de sentit. En quan a l'economia, estem en una situació difícil, amb grans retards en els pagaments per part de l'Administració. També, amb les dificultats de moltes famílies... Creiem que l'Administració hauria de ser molt més curosa complint els seus deures.

Quins són els reptes actuals del Col·legi?

L'acompanyament personal, humà i acadèmic de l'alumne; fer possible que les famílies puguin optar pel nostre Col·legi i millorar els resultats, cosa que ens obliga permanentment a actualitzar les metodologies de treball. Es busca l'excel·lència educativa.

Finalment, a quina missió —tu creus— està cridada l'escola cristiana avui?

Deixar-nos interpel·lar de nou pel Crist i assumir la tasca evangelitzadora que ens pertoca. Ser especialment sensibles als alumnes amb necessitats educatives especials, per dificultats d'aprenentatge, per ferides de la vida... Crear canals de diàleg amb ells, amb les seves famílies, presentant propostes esperançadores i creant comunitat.

Antonieta, però què passa amb l'escola? Tothom la questiona...

A l'escola es posa de manifest tot allò que succeeix a la societat! Veig, però, l'evolució positiva de molts joves, després d'un període d'estada al nostre Col·legi. Ells mateixos ens ho diuen: han anat descobrint una actitud, una qualitat en el tracte... Crec que la renovació, sobretot,

Moltes gràcies, Antonieta, per les teves paraules i el teu testimoni.

Carne Parellada

ENTREVISTA

■ CARLES LLINÀS

La modernitat

El professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya Carles Llinàs ha estat guardonat amb el Premi Joan Maragall 2012, que atorga la Fundació Joan Maragall a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El títol de l'obra és *Escatologia, modernitat, escepticisme. El pensament d'Odo Marquard*, en la qual presenta la dimensió teològicopolítica de l'autor.

Què destaca del pensament d'Odo Marquard?

Marquard proposa un concepte de modernitat segons el qual aquesta és l'època de la negació de tota expectativa excessiva de sentit. Destacaria la força amb què exposa l'ambigu entrellat de molts dels problemes posats per la modernitat, la convicció existencial amb què n'extreu la seva versió, la clarividència amb què detecta certs aspectes de l'actual realitat històrica i política i la coherència amb què duu la seva proposta fins a les últimes conseqüències.

Què ens aporta als cristians?

L'entrellat de molts dels problemes posats per la modernitat és ambigu perquè, entre moltes altres coses, està farcit de qüestions l'origen de les quals es troba en el cristianisme. Respecte de la modernitat, els cristians sovint oscil·lem massa entre el mer rebuig i el complex d'inferioritat.

Per què el va atraure?

El diagnòstic teològicopolític que Marquard fa de la modernitat és d'una lucidesa esparverant. Les seves lectures són amplíssimes i els seus punts de vista, per més que discutibles, són d'una actualitat absoluta, si més no pel que fa al plantejament dels problemes.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Sant Basili el Gran i l'Esperit Sant

Sobre l'*Esperit Sant* és l'obra estrella de sant Basili. Trobo pistes importants, de cara a unir amor, coneixement i acció comunal (vida), encara que no ho afirmi explícitament. El seu pensament descarta la rigidesa d'alguns intel·lectualistes grecs que renunciïn a la frescor viva de la comunicació de l'Esperit Sant, en excloure'l de la divinitat i arrencar-lo entre les criatures.

Al final del capítol III de *Sobre l'Esperit Sant*, Basili parla de la «doctrina simple de l'Esperit Sant, sense adobs o dureses». I al començament del capítol IV afirma que «la paraula de la Veritat... duu a la llibertat de l'Esperit». D'aquesta manera, Basili resta immers en «l'Esperit de Jesucrist», en l'Esperit Sant i Santificador, en l'Esperit de Veritat i de Saviesa, alliberat de l'estretor mental d'alguns ideòlegs grecs: «Com no serà potent l'acte de l'Esperit que ens dispensa la vida de la Resurrecció i adapta la nostra ànima a aquesta vida espiritual.»

L'Esperit «ens fa entrar en la familiaritat viva de Déu perquè depassa tota intel·ligència» i, per això, ens fa conèixer el Crist i la Veritat completa.

Vet aquí de quina manera l'Esperit Sant converteix la pura raó en intel·ligència viva i amant. L'Esperit és aquell que en Ell mateix fa conèixer, perquè Ell és la llum en què contemplem la llum de Crist. Ell és el Senyor que dirigeix els nostres cors a l'amor de Déu i a la constància de Crist en les tribulacions. Ell «ens fa conèixer amb els ulls del cor». És l'Esperit que vivifica i ens fa dir «Abbà, Pare», en actitud de confiança i de tendresa. En l'Esperit vivim: Ell és el lloc dels sants! És la comunicació de Déu que crea la comunitat amb Déu.

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

Siempre es Navidad

Al amigo periodista y escritor Jacinto Paire, autor de la biografía del médico y sacerdote de Barcelona beato Pere Tarrés, de la del beato Ieridano Joan Castelló Aleu, químico y mártir, y de otros diez libros —el último *Diccionario de conversos*—, tras haberlos hablado en una entrevista sobre los grandes convertidos, con motivo de la Navidad, le pedí que felicitará a la buena gente, a los oyentes del programa de Radio Barcelona sobre valores humanos *Objectiu l'home* (OM 666, SER, los domingos de 22 a 23 h) y a los lectores de esta publicación diocesana. Dijo:

- «Què li darem al Noi de la Mare, què li darem que li sàpiga bo...?»
- Un cesto a rebosar de obras buenas que, seguro, serán de su agrado:
- Dulce consuelo a quien vive entre penas;
- Mano siempre abierta al necesitado;
- Alegria a quien la perdió y llora;
- Compañía al que vive en soledad doliente y calor humano implora y espera de nuestra caridad;
- Ánimo al que quedó sin esperanza frente a los reveses de la vida y a recuperarla no alcanza, hundiéndose de toda ilusión perdida.
- Amor, amor a todos los humanos, pues Él viene para hacernos hermanos.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Entrar amb fe a la litúrgia

Quan ens disposem a participar d'un acte litúrgic, el primer pas que hem de fer és el del respecte envers tot allò que és sagrat. El segon pas és el d'acostar-se a la litúrgia amb la mirada interior de la fe. Si no entrem en el terreny de la litúrgia fent un acte de fe, la litúrgia, per solemne i ben preparada que sigui, perd tot el seu sentit, com a màxim es converteix en un acte pietosament social.

Només la fe, aquella fe que ens porta fins a Crist, que porta el segell de la nostra adhesió a Crist al mateix temps que ens fa creure en Crist, ens el fa estimar; és la fe que ens pot guiar fins al sentit del misteri que la litúrgia amaga sota els vel·ls de les realitats terrenes amb què ara la contemplem. Aquesta fe no es limita a les formulacions doctrinals, per més que les suposa i ens les fa confessar com a signe, també, de la nostra comunió eclesial. Acostar-se, contemplar, participar de la litúrgia amb aquesta fe és la que converteix el fet de formar part de l'assemblea litúrgica en un acte de fe. A partir d'aquesta fe, anem entenent que, gràcies a la litúrgia, podem lloar veritablement Déu, perquè ho fem per mitjà de Crist. I que és gràcies a la litúrgia que la nostra vida es va embolcallant de santificació, perquè així com en la litúrgia Crist ens porta fins al Pare, també des d'ell fa davallar damunt nostre l'Esperit Sant, que tot ho renova i ho santifica.

Entrant en la litúrgia amb aquesta fe, deixant de banda, en aquell moment, el que ens puguin dir, per acostar-nos a Crist, les més dignes escoles de teologia o d'espiritualitat, ens farem nostra aquella atenta obediència dels cors senzills que han après a escoltar el Crist en les paraules de l'Escriptura.

Josep Urdeix

DEL MARTIROLOGI

Memòria de sant Pau, ermità. Segons la tradició, Pau, conegut amb el títol de *primer ermità*, va fugir al desert de Tebes, a Egipte, arran de la persecució de Deci de l'any 250, com tants altres cristians. Però ell s'hi va quedar i va menar vida eremítica fins a la mort, esdevinguda quan tenia més de cent anys.

SANTORAL I LECTURES

- 13. ✝ Diumenge.** Baptisme del Senyor. Sant Hilari (†367) i doctor de l'Església; Sant Gumersind, mr.; santa Verónica.
- 14. Dilluns.** Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina.
- 15. Dimarts.** Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats.
- 16. Dimecres.** Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe.
- 17. Dijous.** St. Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca.
- 18. Divendres.** Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.
- 19. Dissabte.** Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, màrtirs.

■ **Diumenge** vinent, II durant l'any (litúrgia de les hores: 2)

EL BAPTISME DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»

(Hoy también se pueden leer las lecturas: Is 40,1-5.9-11; Salmo 103; Tt 2, 11-14; 3,4-7; Lc 3,15-16.21-22).

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrenciales. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

(Avui també es poden llegir les lectures: Is 40,1-5.9-11; Salm 103; Tt 2,11-14; 3,4-7; Lc 3,15-16.21-22).

▶) aquesta imatge parla

Baptisme de Crist. Pintura de Juan Fernández de Navarrete (1526-1579), Museu del Prado (Madrid)

MISSA DIÀRIA (LMD)

), bisbe de Poitiers
rònica de Benasco, vg.

Accés al
Breviari

Comença el temps de durant l'any

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20.

■ **Dimarts**. He 2,5-12 / SI 8 / Mc 2,21-28.

■ **Dimecres**. He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39.

□ **Dijous**. He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45.

■ **Divendres**. He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12.

■ **Dissabte**. He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17.

2a setmana): Is 62,1-5 / SI 95 / 1Co 12,4-11 / Jn 2,1-12.

COMENTARI

Mentre pregava, s'obrí el cel

L'episodi del baptisme de Jesús que ens narra l'evangelista Lluç ve precedit pel testimoni de Joan Baptista, un testimoni que ja ens havia sortit en el diumenge III d'Advent.

L'evangelista assenyala que la gent «vivía en expectació» i es preguntava si no era Joan el Messies. Aquesta expectació no és altra cosa que l'espera de la intervenció messiànica per part del poble jueu. Joan d'una banda desemmascara els malentesos de la gent; però, d'altra banda, revela el misteri de Jesús que s'acosta a fer-se batejar. Joan només bateja amb aigua, el Messies, però, batejarà amb Esperit Sant. Ell prepara els cors dels creients, el Messies, però, judicarà aquest món amb el foc que no s'apaga. Joan és només un profeta, el Messies actuarà amb la força de Déu.

La imatge del foc, ja present en l'esbarzer que crema sense consumir-se o bé al cim del Sinaí,

des d'on ressona la paraula del Senyor, i també en les llengües de foc de l'Esperit a Pentecosta (cf. Ac 2,3), no és sinó expressió de l'acció transformadora de Déu en la persona del Messies.

El baptisme de Jesús és narrat de manera sintètica. En un context de pregària —que trobarem també en altres episodis de l'evangelí de Lluç—, l'Esperit Sant davalla sobre Jesús, mentre ressona la veu del cel. Aquests elements contribueixen a revelar amb profunditat el misteri de Jesucrist. Ell és una persona en comunicació constant amb Déu (pregària), plena de l'Esperit diví (colom) i és el Fill estimat de Déu (veu).

Així, el Messies profetitzat per Joan Baptista té una novetat: no és un nou rei de Jerusalem, en la línia de David; és el Fill de Déu, ple de gràcia i d'Esperit, que ve a transformar el món amb el foc d'aquest Esperit, del qual ell és el portador. Val la pena, doncs, creure en Jesús i ser batejats en el seu Esperit.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi, la fe és una manera de viure, una manera de sentir-me acompanyat per Algú, de creure en Algú. Sense Aquell en qui crec, Déu, que en Jesús he descobert en l'Evangeli, —la seva manera de pensar i de fer—, no sabria viure. La fe és com la respiració. És una manera d'entendre la vida en dimensió d'encarnació. Perquè hi ha qui diu: vosaltres esteu sempre pensant en l'altre món... i bé, l'altre món, ja el veurem, ja ens el donaran... De moment, a mi, la fe em serveix per a viure en aquest món, per entendre les coses i saber quina relació tenen amb el projecte de Déu.

La fe, per a mi, certament, ha estat sempre un procés llarg, com suposo que per a moltes persones, però he arribat fins aquí. Visc acompanyat i m'ajuda a donar sentit a les coses, a donar-les-hi un enfocament. La fe em porta a la reflexió, a la pregària, que és una manera d'alimentar-la. Com puc jo, mitjançant aquesta persona, aquesta experiència, aquest esdeveniment o aquesta celebració, donar una resposta a la crida de Déu? Perquè la fe, també, té la dimensió sacramental, litúrgica, comunitària. La fe cristiana no és només una manera de viure, sense més, és una manera de viure vinculada a la comunitat de Jesús. Sense aquesta vinculació, tampoc entendria la meua vivència de fe. Seria una cosa massa intimista, particular..., i la fe, segons Jesús, sempre fa obrir l'horitzó, dona una visió més ampla de Déu i de la humanitat.

† Joan Piris, bisbe de Lleida

Testimoni del jesuïta Àlvar Sánchez en el curs de Missió a l'IREL

Dins el curs sobre la Missió que organitza la Delegació de Missions, a l'IREL, hem tingut recentment el testimoni d'Àlvar Sánchez. Aquest jove jesuïta ha com-

partit amb els assistents el que ha viscut durant un parell d'anys als camps de refugiats del Congo. Ens ha parlat de la situació d'opressió i esclavatge en la que malviu la seva població, afectada per l'exploració del coltan i altres minerals utilitzats per a la fabricació de telèfons mòbils i altres dispositius electrònics.

També ens ha parlat del seu treball en l'àmbit educatiu. Juntament amb altres entitats locals, va col·laborar per dignificar les condicions de l'educació juvenil. L'Àlvar ha donat, també, raons per a l'esperança: «l'Esperit de Déu —va dir— continua bufant i actuant allà on més es necessita.»

La següent sessió d'aquest curs ha tingut com a testimoni el P. Ramon Ribas, també jesuïta, amb més de 30 anys de vida missionera al Txad.

Cadena de Pregària per les Vocacions a la nostra diòcesi

Divendres, 23 de novembre, va ser el darrer dia de la Cadena Interdiocesana de Pregària per les Vocacions a la nostra diòcesi. Com a acte de cloenda, la Delegació de Vocacions, juntament amb la Delegació de Joventut, va organitzar una pregària de joves a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. Així mateix, el Seminari diocesà i la Delegació de Pastoral Vocacional han preparat una convivència per a nens i nenes a partir de 8 anys, i també per a joves.

Aquesta iniciativa vol oferir un espai de trobada i formació als nens i joves que fan d'escolans a les nostres parròquies, perquè puguin conèixer de prop els seminaristes de la nostra Diòcesi i el seu testimoni. Ah!, i tingueu present que tot i que cloquem la Cade-

na d'enguany al nostre Bisbat, la nostra Església de Lleida no deixa mai de pregar i de treballar per les vocacions.

Mn. Josep Vicent Forner
Delegat de Pastoral Vocacional

Institució del Catecumenat baptismal d'adults a la Diòcesi de Lleida

El Sr. Bisbe, Joan Piris, ha signat recentment el document que institueix el **Catecumenat baptismal per a aquelles persones adultes** (s'entén a partir dels 18 anys) que demanin de ser incorporades a l'Església pels Sagraments de la Iniciació Cristiana.

En el mateix document s'informa de la creació del **Servei diocesà per al Catecumenat**, nascut per atendre millor aquesta nova realitat pastoral. També es donen indicacions pràctiques per a aquest procés.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere
Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge 13 de gener: Baptisme del Senyor**
—Jornada Mundial de l'Immigrant.
—Visita Pastoral a la parròquia de la Mercè, del 13 al 18 de gener.
- **Dijous 17 de gener:**
—A les 19.30 h, conferència: «La modernitat i la ciència» a l'IREL.
- **Divendres 18 de gener:**
—Visita Pastoral a la parròquia de Gardeny, del 18 al 19 de gener.
—**Setmanari de Pregària per la Unitat dels Cristians**, del 18 al 25 de gener.
- **Diumenge 20 de gener: Dia Mundial de la Infància Missionera.**

AYUDANDO A VIVIR

Emigrantes e Iglesia evangelizadora

Hace poco más de 50 años, el Concilio Vaticano II recordaba que «la Iglesia avanza junto con toda la humanidad» (*Gaudium et Spes*, 40). Es un reto muy explícito para todos y cada uno de sus miembros que hay que hacerlo vida y que se tradujo en el esfuerzo de muchos cristianos comprometidos en la lucha contra las injusticias.

Más tarde, el Sínodo universal de 1971 sobre «La justicia en el mundo» llegó a afirmar que «la acción en favor de la justicia y la participación en la transformación del mundo se presenta claramente como una dimensión constitutiva de la predicación del Evangelio, es decir, de la misión de la Iglesia para la redención del género humano y la liberación de toda situación opresiva» (Cfr. Introducción).

Es una toma de posición que no se pierde en florituras: afirma rotundamente que comprometerse en la transformación de la sociedad pertenece a la misión de la Iglesia de evangelizar. No es una consecuencia, sino una «dimensión constitutiva». No se evangeliza para luego transformar la realidad,

sino que esta transformación social es ya evangelización, aunque no es toda la evangelización.

Aún el Sínodo universal de 1974 estudió más a fondo la relación de estas tareas de promoción humana con la evangelización y con la Iglesia misma y, recogiendo los frutos de aquella asamblea, el papa Pablo VI sitúa la evangelización en el centro de la vida y de la actitud de la Iglesia, y hace consistir la misión en la renovación de la humanidad: «La evangelización —dice— es un proceso complejo, con elementos variados: renovación de la humanidad, testimonio, anuncio explícito, adhesión del corazón, entrada en la comunidad, acogida de los signos, iniciativas de apostolado» (Cfr. *Evangelii Nuntiandi*, 24).

Así pues, luchar por un mundo más justo es abrir el camino de la evangelización, es ya evangelizar, porque es hacer realidad —aunque de forma incipiente y germinal— aquella fraternidad a la que aspira el corazón humano. Si el beato Juan Pablo II afirmaba que la persona humana es «el primer camino

que la Iglesia debe recorrer en el cumplimiento de su misión..., camino señalado por el mismo Cristo» (Cfr. *Centesimus annus*, 53), ahora Benedicto XVI ha querido precisar que «toda la Iglesia, en todo su ser y obrar, cuando anuncia, celebra y actúa en la caridad, tiende a promover el desarrollo integral del hombre» (Cfr. *Caritas in veritate*, 11).

Celebrando el próximo domingo en nuestras comunidades la Jornada Mundial del Emigrante y el Refugiado con el lema «Migraciones: peregrinación de fe y esperanza», es necesario hacernos eco de la dura experiencia que viven cerca de mil millones de seres humanos y mostrarles la bondad de Dios que los apoya con nuestra acogida y ayuda fraterna sin discriminaciones, favoreciendo y acompañando su inserción integral en los nuevos contextos socioculturales que deben compartir.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737